

Arrest

nr. 255 667 van 7 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse en Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Peruviaanse en Braziliaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 11 december 2019 België binnen met een paspoort zonder visum en verzoekt op 18 december 2019 om internationale bescherming. Op 25 januari 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 27 januari 2021 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Arequipa (Peru) en heeft u de Peruaanse nationaliteit. Via uw moeder heeft u tevens de Braziliaanse nationaliteit. In 2013 huwde u met C. C. R. (...) waar u twee kinderen mee kreeg, A. (...) en D. (...). Hij was echter gewelddadig en in 2014 diende u klacht tegen hem in wegens fysiek en psychologisch geweld. Na een periode kwam dit tot een proces en werd hij veroordeeld tot een schadevergoeding die hij nooit betaalde. U wou van hem scheiden en hij wou hiermee instemmen indien hij het hoederecht over de kinderen zou krijgen. In 2016 zijn jullie gescheiden en werd er een regeling uitgewerkt dat hij het hoederecht had over de kinderen en dat u onderhoudsgeld diende te betalen en dat u bezoekrecht had. Zijn moeder beperkte echter uw bezoeken waardoor deze moeizaam verliepen. U ging dan naar de politie om te laten vaststellen dat u ze niet mocht zien, maar u diende geen klacht in omdat u angst had dat u de kinderen dan helemaal niet meer zou zien. Via Instagram leerde u C. R. D. O. (...), een Venezolaans staatsburger, kennen. In 2017 kwam hij naar Peru en startten jullie een relatie. In Peru werd D. (...) vaak gediscrimineerd omdat hij een Venezolaan is. In januari 2018 kwam uw ex-echtgenoot erachter dat u een relatie had met een Venezolaan en mocht u de kinderen niet meer zien. Bovendien bedreigde hij u en mishandelde hij u psychologisch. U liet het hier echter niet bij en u ging naar het politiecommissariaat van Alto Selva Alegre waar u gehoord werd door politie gespecialiseerd in familiezaken. U verkreeg een beschermingsmaatregel waarbij uw ex-echtgenoot niet meer in uw buurt mocht komen en hij u niet meer mocht mishandelen. Het doel was dat jullie tot een akkoord zouden komen over de kinderen. Tevens moest hij A. (...) en D. (...) naar een psycholoog brengen. Uw ex-echtgenoot hield zich echter niet aan deze maatregelen, maar u diende geen verdere klacht in. U zag uw kinderen nog wel na de geboorte van uw dochter Ar. (...) wanneer u twee keer per maand hen ging opzoeken. Nadat jullie dochter Ar. (...) werd geboren, verkreeg D. (...) verblijfsdocumenten in Peru. Deze waren telkens geldig voor een jaar, maar konden steeds hernieuwd worden. Ook uw ouders en uw zus aanvaardden uw relatie met D. (...) niet. U verkreeg wel van uw moeder een appartement op de Avenida Arequipa waar u en D. (...) gingen wonen. Sinds juni 2019 verbleef D. (...) zijn moeder op zijn verzoek in Peru. Zij huurde een kamer in een gebouw tegenover jullie woning. Op 10 november 2019 werd de moeder van D. (...) gewekt door iemand die op haar deur schopte en zei dat ze een Venezolaanse hoer was. D. (...) kreeg een bericht van zijn moeder met wat er gebeurd was, maar ook dat alles intussen gekalmeerd was. Een halfuur later werd D. (...) opgebeld door vriend van hem die in hetzelfde gebouw woonde. Hij vertelde D. (...) dat M. (...), een problematisch en dronken man die eveneens vrienden had in het gebouw, op de deur van zijn moeder had geschopt. Om negen uur die ochtend gingen u en D. (...) dan naar de kamer van zijn moeder. D. (...) ging dan M. (...) zoeken in een van de kamers van het gebouw, maar deze kwam niet tevoorschijn. Hierop is D. (...) met de eigenaar van het gebouw gaan praten. De moeder van D. (...) kwam na dit incident bij jullie inwonen. Op 14 november 2019 werd u door D. (...) opgebeld. Hij vertelde u dat hij naar huis kwam om te eten. U ging nog even snel naar de winkel en bij het buitenkomen van de winkel werd u aangesproken door drie mannen, waaronder M. (...). Ze vroegen waar uw partner was en noemden hem een lafaard. U zei dat ze respect dienden te hebben, waarop ze u begonnen te beledigen. Ze noemden u een prostituee enkel en alleen omdat u een dochter had met een Venezolaan. U zag dat D. (...) er aan kwam en u vertelde hem wat er gebeurde. M. (...) bleef jullie beledigen. U stond tussen M. (...) en D. (...) in en u werd door M. (...) geduwd waardoor u op de grond viel. D. (...) zei dat u snel naar huis moest gaan, wat u deed. Ondertussen hoorde u ze D. (...) verder beledigen en op het moment dat u de deur van uw woning open deed, kwam D. (...) ook aangelopen. U hoorde de anderen nog zeggen dat ze de Venezolaan zouden doden. D. (...) vertelde dat hij M. (...) geslagen had en dat een andere man een mes had getrokken. D. (...) zei dat het zo niet langer ging en dat hij het land wou verlaten omdat hij al te vaak slecht behandeld en gediscrimineerd werd. De volgende ochtend gingen jullie dan naar een hotel op de Avenida Mariscal Castilla. De avond van 15 november 2019 is D. (...) dan naar Lima gereisd voor tickets te kopen en keerde twee dagen later terug. Jullie bleven beiden nog aan het werk. Op 10 december 2019 verlieten jullie Peru en reisden jullie per vliegtuig via Colombia en Spanje naar België. Op 18 december 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. De moeder van D. (...) keerde terug naar Venezuela. Uw dochter J. (...) werd hier in België geboren.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming diende u volgende documenten in: uw Peruaans paspoort; het Peruaanse paspoort van uw dochter A. A. (...); de geboortakte van uw dochter A. A. (...); een beschermingsmaatregel, d.d. 27/02/2018, van het Corte Superior de Justicia de Arequipa; screenshots van verschillende berichten die u heeft gedeeld op sociale media over het lot van Venezolanen in Peru; screenshots van een gesprek tussen u en uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U verklaarde dat u niet naar Peru kan terugkeren omdat u vreest dat M. (...) u en uw gezin iets zal proberen aan te doen. Voorts lijdt u eveneens onder de discriminatie die uw Venezolaanse partner in Peru moet ondergaan.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u verklaarde over zowel de Venezolaanse als de Braziliaanse nationaliteit te beschikken (CGVS, p. 2). In 2017 en 2018 reisde u – die eveneens Portugees spreekt – nog naar Brazilië om er de familie van uw moeder te bezoeken (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term ‘het land waarvan hij de nationaliteit bezit’ elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder “land van herkomst” in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de overheid van Peru en van Brazilië. Gevraagd of u zich in Brazilië zou kunnen vestigen, stelde u dat u dit niet wil omdat uw partner, die Venezolaan is, daar ook zal gediscrimineerd zal worden en u wou hieromtrent zelf ook niet lastiggevallen worden. Voorts stelde u dat u uw dochters – die momenteel de Peruaanse nationaliteit hebben (CGVS, p. 4) – dit eveneens niet wenste aan te doen (CGVS, p. 21). U zag in de nieuwsberichten dat er veel afwijzing is ten opzichte van Venezolanen. Uw moeder vertelde eveneens aan jullie familieleden slechte zaken over het feit dat u een relatie heeft met een Venezolaan (CGVS, p. 21). Er dient echter te worden opgemerkt dat inzake de vrees dat uw Venezolaanse partner slachtoffer zal worden van discriminatie omwille van zijn Venezolaanse nationaliteit en uw vrees hieromtrent zelf ook lastiggevallen te worden en dat u dit uw kinderen niet wou aandoen, een louter vermoeden van toekomstige xenofobe of racistische reacties niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor wat betreft uw kinderen die vooralsnog enkel de Peruaans nationaliteit hebben dient trouwens opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat kinderen met een Braziliaanse ouder en die geboren worden in het buitenland de Braziliaanse nationaliteit kunnen bekomen indien zij geregistreerd worden bij de bevoegde Braziliaanse autoriteiten. U stelde expliciet geen andere redenen te hebben waarom u zich niet in Brazilië kon vestigen (CGVS, p. 21).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Brazilië, noch dat u in geval van een terugkeer naar Brazilië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten zijn niet in staat deze beoordeling te wijzigen. De identiteit en nationaliteit van u en uw dochter A. A. (...) worden hier niet betwist, net zomin dat er een beschermingsmaatregel werd uitgesproken tegen uw ex-echtgenoot. De berichten die u deelde op sociale media en het gesprek met uw moeder laten niet toe enig persoonlijk risico op vervolging of ernstige schade af te leiden ten aanzien van Brazilië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/1, § 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is verzoekster van mening dat het zorgvuldigheidsbeginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden.

Verzoekster laat gelden dat zij duidelijk heeft uiteengezet dat zij sinds 2018 bedreigd werd door haar ex-man nadat deze erachter was gekomen dat haar nieuwe partner van Venezolaanse afkomst was, dat haar nieuwe partner in Peru systematisch werd gediscrimineerd en bedreigd, dat de politie helemaal niets deed om hem te beschermen en dat ook zijzelf fysiek en mentaal werd mishandeld. Verzoekster citeert ter staving hiervan uit de notities van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). Zij meent aldus niet samen met haar partner en haar kinderen te kunnen terugkeren naar Peru gezien hun leven er in gevaar is en zij er werden gediscrimineerd.

Bovendien voert verzoekster aan dat zij de Peruviaanse en Braziliaanse nationaliteit bezit en dat haar partner de Venezolaanse nationaliteit heeft en ook haar kinderen enkel de Peruviaanse nationaliteit hebben, wat inhoudt dat haar kinderen geen enkele band hebben met – noch de nationaliteit hebben van – Venezuela of van Brazilië. Verzoekster verwijt het CGVS bij het nemen van de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik rekening te hebben gehouden met het hoger belang van het kind, zoals bepaald in artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet, dat zij citeert. Verzoekster betoogt als volgt:

“Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik hoe dit gezin terug zou kunnen keren naar Peru, Venezuela of Brazilië en vergeet klaarblijkelijk het belang van de kinderen en het behoud van de familiale eenheid te onderzoeken.

Indien zij van mening is dat zowel de kinderen als de partner van verzoekende partij (die respectievelijk over de Peruviaanse en Venezolaanse nationaliteit beschikken) zich zonder meer zouden kunnen vestigen in Brazilië - quod certe non -dan had zij hierover minstens moeten motiveren, wat zij nagelaten heeft te doen.

In die zin schendt verwerende partij dan ook op flagrante wijze artikel 57/1 § 4 VW, de materiele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens haar op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart bij een terugkeer naar Peru te vrezen dat een zekere Mario haar en haar gezin iets zal proberen aan te doen. Zij stelt tevens te lijden onder de discriminatie die haar Venezolaanse partner in Peru moet ondergaan.

In de bestreden beslissing wordt op het volgende gewezen:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u verklaarde over zowel de Venezolaanse als de Braziliaanse nationaliteit te beschikken (CGVS, p. 2). In 2017 en 2018 reisde u – die eveneens Portugees spreekt – nog naar Brazilië om er de familie van uw moeder te bezoeken (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal wijst er op dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term ‘het land waarvan hij de nationaliteit bezit’ elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder ‘land van herkomst’ in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige verzoek in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de overheid van Peru en van Brazilië. Gevraagd of u zich in Brazilië zou kunnen vestigen, stelde u dat u dit niet wil omdat uw partner, die Venezolaan is, daar ook zal gediscrimineerd zal worden en u wou hieromtrent zelf ook niet lastiggevallen worden. Voorts stelde u dat u uw dochters – die momenteel de Peruaanse nationaliteit hebben (CGVS, p. 4) – dit eveneens niet wenste aan te doen (CGVS, p. 21). U zag in de nieuwsberichten dat er veel afwijzing is ten opzichte van Venezolanen. Uw moeder vertelde eveneens aan jullie familieleden slechte zaken over het feit dat u een relatie heeft met een Venezolaan (CGVS, p. 21). Er dient echter te worden opgemerkt dat inzake de vrees dat uw Venezolaanse partner slachtoffer zal worden van discriminatie omwille van zijn Venezolaanse nationaliteit en uw vrees hieromtrent zelf ook lastiggevallen te worden en dat u dit uw

kinderen niet wou aandoen, een louter vermoeden van toekomstige xenofobe of racistische reacties niet volstaat om in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor wat betreft uw kinderen die vooralsnog enkel de Peruaans nationaliteit hebben dient trouwens opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat kinderen met een Braziliaanse ouder en die geboren worden in het buitenland de Braziliaanse nationaliteit kunnen bekomen indien zij geregistreerd worden bij de bevoegde Braziliaanse autoriteiten. U stelde expliciet geen andere redenen te hebben waarom u zich niet in Brazilië kon vestigen (CGVS, p. 21)."

Verzoekster laat gelden dat haar kinderen geen enkele band hebben met – noch de nationaliteit hebben van – Venezuela of Brazilië en dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het hoger belang van het kind. Zij verwijst hierbij naar artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster haar beroep niet (mede) in naam van haar kinderen, wier rechten zij geschonden acht, heeft ingesteld. Bovendien doen de bepalingen aangaande het hoger belang van het kind hoe dan ook geen afbreuk aan de eigenheid van het asielerrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Ten slotte houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Verzoekster houdt dan ook niet dienstig voor dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing diende te motiveren hoe haar gezin zich zou kunnen vestigen in Brazilië. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de kinderen van verzoekster, nu wordt opgemerkt dat uit de beschikbare informatie *"blijkt dat kinderen met een Braziliaanse ouder en die geboren worden in het buitenland de Braziliaanse nationaliteit kunnen bekomen indien zij geregistreerd worden bij de bevoegde Braziliaanse autoriteiten"*. Deze motieven worden door verzoekster niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd.

Voorts is de Raad geen bepaling of beginsel bekend op grond waarvan de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om bij het behandelen van een verzoek om internationale bescherming te onderzoeken of de partner van de verzoeker om internationale bescherming, die een andere nationaliteit heeft dan deze verzoeker, zich samen met de verzoeker om internationale bescherming zou kunnen vestigen in een van de landen waarvan deze verzoeker de nationaliteit heeft en waar deze verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat hij bij arrest nr. 255 666 van 7 juni 2021 aan de partner van verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd.

Gelet op het voorgaande maakt verzoekster een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van Brazilië niet aannemelijk. Bijgevolg is haar betoog over haar problemen in Peru en over de redenen waarom zij niet meer naar dat land kan terugkeren *in casu* niet dienstig.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 5, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoekster neergelegde documenten:

"De identiteit en nationaliteit van u en uw dochter A. A. (...) worden hier niet betwist, net zomin dat er een beschermingsmaatregel werd uitgesproken tegen uw ex-echtgenoot. De berichten die u deelde op sociale media en het gesprek met uw moeder laten niet toe enig persoonlijk risico op vervolging of ernstige schade af te leiden ten aanzien van Brazilië."

Deze motieven worden door verzoekster niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Brazilië.

2.3.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij niet aannemelijk maakt dat zij ten aanzien van Brazilië een nood heeft aan internationale bescherming.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Brazilië zou hebben gekend.

2.3.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie in het administratief dossier dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt dit als volgt toegelicht:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geviseerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.”

De voormelde motieven vinden steun in de informatie in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

2.3.2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Brazilië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over Brazilië, een van de landen waarvan verzoekster de nationaliteit verklaart te hebben, en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN